

01 - 10.02.2014 - V - EV

De rechtbank van eerste aanleg te Brugge, EERSTE KAMER, heeft het hierna
volgend vonnis verleend :

In de zaak nr. 13/375/A

Rep. nr.

_____ hulp in handel, wonende te

eiser,
die als raadsman heeft meester
met kantoor te

advocaat

TEGEN:

1.
_____ met burelen te

verweester,
die als raadsman heeft meester
kantoor te

advocaat met

2. Het VLAAMSE GEWEST, in deze handelend door zijn
Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening
en Sport, met kabinet te 1210 Brussel, Koning Albert II laan
19/1, in de persoon van de Gewestelijk Stedenbouwkundig
Inspecteur Ruimtelijke Ordening, West-Vlaanderen, met burelen
te 8200 Brugge, Koning Albert I - laan nr. 1.2, bus 92

verweester,
die als raadsman heeft meester

advocaat te

I. RECHTSPLEGING.

De dagvaarding werd regelmatig betekend op 28 januari 2013.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de dossiers door eisers en tweede verweerster neergelegd.

Partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in openbare terechtzitting van 13 januari 2014.

Artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden in acht genomen.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING – VOORLEGGING VAN STUKKEN

1.

Eiser vordert te zeggen voor recht dat de hypotheek die op 5 december 2012 werd gevestigd ten belope van 60.000,00 euro op het onroerend goed, gelegen te
(kadastraal gekend onder
geen rechtsgrond heeft, en eerste verweerder te veroordelen tot doorhaling van de bedoelde hypothecaire inschrijving.

Hij vordert hem toe te laten om intussen het nodige herstel uit te voeren binnen de termijn, verlengd tot 31 december 2013.

Hij vordert verweerders solidair, de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen tot de kosten van het geding, bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal, verzet of beroep.

2.

Eiser vordert tweede verwerende partij om de klacht van voor te leggen.

Dit al dan niet voorhanden zijnde stuk is totaal irrelevant bij de beoordeling van huidig geding omtrent het al dan niet rechtsgeldig karakter van de ter discussie zijnde hypotheek.

Er is geen reden om bepaalde stukken nog voor te leggen.

III. BEOORDELING

a) enkele feitelijke gegevens (in het kort)

1.

Bij arrest de dato 28 april 2011 van de tiende kamer van het Hof van Beroep te Gent werd huidige eiser onder meer veroordeeld tot herstel in de oorspronkelijke staat van een onroerend goed, gelegen te
onder verbeurte van dwangsommen. Dit herstel diende te gebeuren binnen het jaar na betekening van het arrest.

De correctionele rechtbank te Brugge had deze herstellvordering ook reeds uitgesproken bij vonnis de dato 16 december 2008.

Het cassatieberoep tegen voormeld arrest werd bij arrest de dato 24 januari 2012 van het Hof van Cassatie verworpen.

2.

Tweede verweerster nam op 5 december 2012 een hypothecaire inschrijving op het onroerend goed, gelegen te

b) ontvankelijkheid van de vordering

1.

Eerste verweerder betwist de ontvankelijkheid omdat de hypotheekbewaarder geen orgaan is van de staat, waarbij de staat niet verantwoordelijk zou zijn voor fouten, begaan door de hypotheekbewaarder.

Het belang is elk moreel of materiëel voordeel dat de persoon, die een eis instelt, op het ogenblik van de rechtsingang mag verwachten en waardoor zijn huidige rechtstoestand gewijzigd of verbeterd wordt (LAENENS, J., BROECKX, K., SCHEERS, D., en THIRIAR, P., Handboek gerechtelijk recht, 2008, nr. 131).

De hoedanigheid is de band tussen de procespartij en het subjectief recht, waaromtrent die procespartij in recht aantreedt.

Eisende partij houdt voor dat zij houder is van een subjectief recht opzichts verweerder. Dit wordt betwist, doch het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van een subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid of toelaatbaarheid van de vordering, doch de ontvankelijkheid van de vordering (cfr. Cass., 26 februari 2004, R.W., Cass., 16 november 2007, R.W.,

De vordering is ontvankelijk, en de argumentatie behoort aldus verder tot de beoordeling van de grond van de zaak.

2.

Voormelde punten gelden ook voor wat de argumenten van tweede verwerende partij omtrent de ontvankelijkheid betreft.

Deze argumenten maken ook integraal deel uit van de beoordeling van de grond van de zaak.

c) gegrondheid van de vordering

c) 1) vordering tot doorhaling

1.

Eiser verwijst vooreerst naar een anonieme klacht en naar het niet respecteren van de hoorplicht door verwerende partij.

2.

Eiser is definitief veroordeeld tot het uitvoeren van de herstellvordering, zodat elke mogelijke verwijzing naar de voorafgaandelijke beslissingen zonder enige relevantie is.

Eiser dient op basis van niet meer juridisch aanvechtbare beslissingen tot herstel over te gaan en laat nog steeds na dit te doen, zodat tweede verwerende partij terecht kan overgaan tot verbeurdverklaring van de dwangsommen en tot het leggen van een wettelijke hypotheek.

3.

Dezelfde argumenten gelden in verband met de opmerkingen van eiser in verband met herstel en plan en bemiddeling.

Het Hof van Beroep te Gent heeft zelf verwezen naar het jarenlange talmen van eiser (zie ook punt c) 2) hieronder).

Alle verdere beoordelingen op dit punt hebben geen enkele relevantie omtrent het leggen van een hypotheek op basis van een juridisch niet meer aanvechtbare titel.

4.

De vordering van eiser is op dit punt ongegrond.

c) 2) omtrent het uitstel om herstel uit te voeren

In conclusies vordert eiser uitstel om herstelwerken uit te voeren tot eind december 2013.

Deze vordering is bijgevolg op heden hoe dan ook reeds zonder voorwerp, terwijl verder ook kan worden opgemerkt dat ondanks de strafrechtelijke veroordelingen (waarin ook reeds werd verwezen naar het 'jarenlange talmen van de beklaagden om tot herstel over te gaan - cfr. blz. 14 voormeld arrest) en het verstreken tijdsverloop op heden nog steeds geen enkel relevant stuk wordt voorgelegd door eiser waarin ook maar op de minste wijze wordt aangetoond dat hij effectief bepaalde stappen heeft genomen met het oog op herstel.

Ook op dit punt is de vordering van eiser aldus ongegrond.

d) kosten van het geding

Eiser dient als in het ongelijk gestelde partij te worden veroordeeld tot de kosten van het geding, die in zijn hoofdte niet worden begroot.

Opzichtens tweede verwerende partij is eiser echter niet gehouden tot betaling van enige rechtsplegingsvergoeding (cfr. Grondwettelijk Hof, 8 maart 2012).

OM DEZE REDENEN,

De Rechtbank,

Wijzende in eerste aanleg en op tegenspraak,

Alle andersluidende beshuiten verwerpend als ongegrond, niet terzake dienend en/of overbodig.

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk, doch ongegrond.

Veroordeelt eiser (in wiens hoofde de kosten niet worden begroot) tot de volgende kosten in hoofde van volgende partijen:

- in hoofde van eerste verweerster:

*** rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 euro**

Zegt voor recht dat tweede verwerende partij geen aanspraak kan maken op een rechtsplegingsvergoeding.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel. Sluit de mogelijkheid van kantonnement niet uit.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge op tien februari tweeduizend veertien.

Aanwezig zijn :

**Ondervoorzitter, alleenrechtsprekend,
griffier**